

Thu về, tình tôi

Em à, mình xa nhau bao mùa thu rồi em nhỉ? Mùa thu lá tìm về cội, lá vàng khê rụng trong đêm...

Trời vào thu, gió se lạnh. Những cơn mưa đầu mùa khê động tim tôi. Thu đã về rồi? Mùa thu nay đã về...!

Em biết không? Mùa thu man mác nỗi buồn lại kéo về, nó như bùa vây lấy anh.

Em à, mình xa nhau bao mùa thu rồi em nhỉ? Mùa thu lá tìm về cội, lá vàng khê rụng trong đêm. Hôm nay, ở cái làng quê nghèo - nơi mà anh và em khôn lớn. Anh một mình lang thang trên con đường làng quen thuộc để tìm lại chút kỉ niệm xưa - những Kỉ niệm chỉ một thời chỉ riêng anh và em thôi.

Anh biết! Em giờ đây ở một phương trời xa hút. Chắc có lẽ nơi phương ấy lạnh lẽo và cô đơn lắm phải không em. Anh nhớ em nhiều lắm, em biết không? Em ơi! Mình sẽ không bao giờ gặp nhau nữa đúng không em! Anh buồn lắm em à. Tại sao ông trời cho anh được gặp em nhưng lại không cho anh được ở bên em. Thời gian 3 năm yêu nhau tuy không dài nhưng cũng là khoảng thời gian đáng nhớ phải không em?

Mùa thu bắt đầu, những chiếc lá úa vàng đầu tiên lìa cành nhẹ nhàng rơi xuống khoảng không, lượn vòng rồi đáp xuống mặt đất. Đất nhẹ nhàng ôm đũa con ru ngủ mãi. Để rồi đến khi mùa đông về, chiếc lá vàng dần mục đi, hòa quyện vào lòng đất mẹ. Lá thu, trời thu sao mà buồn, sao mà ảm đạm như vậy hả em. Tình đầu ai bảo dễ quên, tình đầu ai bảo sắc son chung lòng. Lá úa vàng cứ mãi rơi. Những chiếc lá lìa cành cứ một nhiều và một nhiều. Cây xanh bắt đầu thừa lá, thừa dần, thừa dần và trơ trụi. Cây xanh đau xót thương nhớ nhưng phải biết làm sao đây ? Anh phải làm sao hả em ? Anh phải làm sao để được có em, để được trở lại như ngày xưa. Bao kỉ niệm, bao hạnh phúc giờ đây chỉ còn là nỗi nhớ...!!!. Anh xa quê, xa nhà chắc cũng được hơn một năm rồi – kể từ ngày em xa anh mãi mãi. Em ơi! Chắc em buồn lắm đúng không, tội nghiệp em của tôi. Em đã đi rồi, em có hiểu, em có thấu cho lòng anh không ...?

Quyết lạnh vô hồn ru em tôi ngủ mãi

Năm mờ lạnh lẽo hóa riêu phong

Hai thế giới, hai phương trời xa hút, người có buồn có nhớ như anh không. Anh nhớ em nhớ nhiều lắm đấy, nhớ tháng ngày ta mãi yêu nhau. Anh đã hứa với em anh sẽ không khóc, anh sẽ không buồn đâu em. Anh biết em thương anh nhất, em chỉ muốn ở bên cạnh anh, yêu anh và chăm sóc cho anh. Anh cũng vậy, anh chỉ ước rằng được gặp em một lần, dù chỉ một lần thôi! Được không em ?

Đêm nay là đêm đầu tiên anh ngủ ở nhà – chỗ quen thuộc mà khi xưa anh vẫn ngủ. Trên chiếc phản gỗ xưa chắc nịch và đen óng. Cái lạnh lẽo cô đơn trong tâm trí và cái se lạnh của trời thu, cũng như cái vô hồn của chiếc phản. Anh lại nhớ em, nhớ về kỉ niệm xưa . Mình quen nhau được ba năm, em về nhà anh chơi cũng nhiều đúng không, nhưng cái phong tục – lệ làng nên em không được ngủ lại nhà anh , trừ cái đêm đặc biệt ấy. Anh còn nhớ cái đêm mà em không thể gần được nữa, em xin ba mẹ về ngủ nhà anh được tận hưởng cái cảm giác ngủ lại nhà người mình yêu là như thế nào. Vì thương em, ba mẹ em và ba mẹ anh đồng ý cho em về ngủ lại với anh .

Cũng trên chiếc phản này, lần đầu tiên trong đời anh có cảm giác hạnh phúc của chuyện tình đôi lứa. Hạnh phúc lắm nhưng sao anh thấy sống mũi mình cay cay, đôi mắt long lanh những giọt nước . “Ước gì cứ như thế mãi thì thích nhỉ đúng không anh ”. Vô tình em nói câu nói này nhưng anh biết có là ước nguyện mà bấy lâu em thầm mơ ước. Ôm em thật chặt trong lòng, anh không kiềm được nước mắt. Em khẽ bảo:

- Anh đừng khóc mà.

- Ừ anh không khóc.

- Anh à, hãy hứa với em. Anh không được khóc, anh phải mạnh mẽ lên. Em không muốn người em yêu nhu nhược vậy đâu.

- Ừ anh hứa! Anh sẽ không khóc. không bao giờ và mãi mãi.

- Anh thề đi! Anh thề đi! Anh không được khóc Ông bà tổ tiên sẽ chứng giám

cho anh .

- Anh thề...Anh không khóc ...!Anh yêu em ...!

- Em cũng vậy! Em yêu anh nhiều lắm.

Nắm lấy bàn tay mềm mại của em nhưng sao lòng chua chát.

- Nhà Từ đường họ Phạm chỉ có người trong họ mới được nhủ lại đây, em ngủ với anh đêm nay có nghĩa em đã là người họ Phạm rồi, em là vợ anh rồi.

- Ừ em biết rồi. Ngốc quá, ngủ đi.

Nằm cạnh người yêu cảm giác hạnh phúc , xung sướng nhất – người sẽ cùng mình chia sẻ buồn vui trong cuộc sống. Nhìn ngắm khuôn mặt quen thuộc, xinh xắn của người yêu. Tôi chỉ muốn hôn lên má, lên trán rồi lên môi nữa. Tôi thoáng nghĩ, ước gì người mắc bệnh là tôi, tôi sẽ chịu hết mọi đau khổ để cho người con gái mà tôi yêu thương nhất được khỏe mạnh, được hạnh phúc.

-Anh hôn em nha. Em xinh lắm.

- ...

Không nói gì, tôi hôn lên má, lên trán rồi lên môi người yêu. Nụ hôn thật ngọt ngào, say đắm mà lòng tôi chết lặng.

- Anh! Từ giờ tới khi em đi rồi, anh hôn em như thế này nha! Em hạnh phúc lắm.

- Em đừng có nói bậy. Em không sao đâu. Ừ anh sẽ hôn em như thế này. Anh hôn em má, lên trán, lên môi em vào mỗi sáng, trưa, chiều, tối, trước khi đi ngủ nữa. Em sợ chưa!!!

- Rồi. Anh này kì quá à. Anh nè! Em biết anh thương em nhưng khi em mất rồi anh phải tìm cho mình một người luôn yêu anh, quan tâm, lo lắng cho anh nha. Hãy quen người yêu mình chứ đừng quen người mình yêu.

- Em nói gì mà kì vậy. Im đi không nói nữa, anh đánh em bây giờ.

- Sao anh lại đòi đánh em chứ! Em chỉ muốn tốt cho anh thôi!
- Anh biết! Em đừng nói nữa. Anh xin em đấy! Em không sao đâu, em còn làm vợ anh nữa.
- Em sợ không nói thì không còn cơ hội nữa.
- Em im ngay. Im ngay cho anh ....Em có tin anh cắn môi em chảy máu cho em khỏi nói luôn không?
- Anh khờ quá. Hứa với em đi.
- Hứa gì chứ.
- Anh đừng buồn, đừng khóc dù có chuyện gì.
- Ừ anh hứa, anh hứa với em,thật đấy.
- Dạ! Em có nhiều chuyện muốn nói với anh. nhưng em mệt quá.
- Ừ. Em mệt thì ngủ đi, ngày mai em khỏe rồi mình nói chuyện nữa
- ...

Ôm người yêu vào lòng, đau lắm, đau lắm. Tôi biết đó là những lời nói sau cùng của cô ấy. Tim tôi như có ngàn con dao đâm vào. Bây giờ chỉ biết cầu trời cho cô ấy sống lâu hơn một chút, được ngày nào thì vui ngày đó.

- Mình ngủ nha em.
- Dạ!
- Em gối đầu lên tay anh nè, anh ôm em nữa.
- Dạ.
- Để anh đắp chăn cho em. Anh yêu em nhiều lắm. Anh sẽ đắp chăn cho em mỗi tối luôn, mãi mãi, suốt đời này nha em.

- ...!

Ôm người yêu trong lòng tuy ấm áp, hạnh phúc ngây ngất. Điều ao ước bấy lâu giờ thành hiện thực. Hai người nằm cạnh nhau, ôm nhau, ngủ với nhau đêm nay nhưng trong sâu thẳm tâm hồn có những suy nghĩ riêng, nỗi niềm riêng ...

Tôi không muốn mình ngủ, dù hai mắt đã riu lại rồi, mở không lên nữa.

Hơi thở nhẹ nhẹ, yếu dần của em làm tôi lo lắng, bối rối lắm. Không biết nữa tôi ôm chặt em, thật chặt như nếu kéo một cái gì đó sắp mất đi mà vĩnh viễn tôi không có lại được. Tỉnh ngủ, tôi hỏi vội:

- Em sao rồi? Em mệt lắm hả.

- Em lạnh lắm...! Em khó thở quá anh ơi.

- Ừ em không sao đâu, anh ôm em cho hết lạnh.

Ba mẹ tôi cũng đâu có ngủ được. Ba mẹ chạy vội lên nhà trên. Thấy vậy, mẹ hoàn hốt.

- Hương ?Sao rồi con.

- Dạ! Không có gì đâu mẹ ...Ba đi gọi ba mẹ Hương qua nhà đi?

- Ừ ! Để ba đi.

Một lát sau mẹ Hương chạy qua, hai em tôi cũng thức giấc, thằng cu Tí em Hương cũng chạy qua.

Mẹ Hương khóc nhiều lắm, mẹ tôi cũng vậy, mấy đứa em cũng khóc nức nở, hai người đàn ông – hai trụ cột gia đình có vẻ cứng rắn hơn, khẽ rơi nước mắt

- Cả nhà đừng khóc mà .... Con lạnh lắm ... Con muốn ngủ. ...!

Anh ôm em ngủ nha? Em lạnh lắm..!

- Ừ! Anh ôm em ngủ.

- Cả nhà hứa là không được khóc, anh cũng như vậy. Con muốn được anh ôm ngủ tới sáng được không mẹ?

- Ừ, được con à. Con muốn sao cũng được.

- Dạ... ! Con cảm ơn mọi người .... Con yêu cả nhà .... Con yêu cha mẹ , yêu cu tí , yêu hai bác , hai em và yêu anh nữa ...

- Em hôn anh lần nữa được không? Hôn môi đó.

- Ừ. Anh hôn môi em.

- Cảm ơn anh! Anh đừng khóc và nhớ lời anh hứa đấy.

- Ừ ...!Anh nhớ rồi. Không khóc... Anh không khóc?

Hơi thở ngày một yếu dần, yếu dần. Và rồi hai thế giới, hai phương trời cũng vạch ra. Anh đã mất em, mất em thật rồi.

- Con. Con. Đừng bỏ mẹ mà con .Hút..... Hút..... H .....ứ.....t

Mẹ Hương thét gào thê lương. Mẹ tôi sụt sùi khóc nức nở. Cu tí, hai thằng em tôi cũng thế. Hai người cha quay mặt chỗ khác và khóc. Không biết! Tôi có khóc không nữa. Hình như là không ? Không khóc vì không khóc hay không buồn khóc. Không khóc vì đã hứa hay tâm hồn chết lặng...

Một lúc lâu, trời cũng tàn sáng. Cha mẹ Hương và cha mẹ tôi lặng lẽ đi ra ngoài làm những việc cần thiết để chuẩn bị kịp việc khi trời sáng.

Tôi sẽ thực hiện lời hứa của mình. Không khóc. Không cô đơn, không đau khổ. Anh sẽ ôm em ngủ đến sáng. Anh sẽ ôm em và đắp chăn cho em ngủ.

Tôi ôm người yêu vào lòng, đắp chăn giống như lúc đi ngủ vậy. Hơi ấm của em mất dần, mất dần. Cái lạnh đã bắt đầu lan tỏa, không sợ, tôi không sợ gì hết. Anh ôm em ngủ đến lúc trời sáng. Anh yêu em. Em ngủ đi! Anh mãi yêu em! Anh ôm em nè! Em ấm chưa? Em còn mệt không? Em ngủ đi! Anh yêu em nhiều lắm! Anh ôm em ngủ.....

Lá mùa thu sao cứ mãi rơi. Lòng tôi sao mãi nhớ. Cây đa đầu làng đã trở trọi

lá rồi em. Tình cờ hôm nay đi ngang qua, anh vô tình nhìn thấy chiếc lá đa cuối cùng đã rơi rụng xuống rồi em. Đau xót đến tận cùng nhưng cũng đành chấp nhận thôi em, cây xanh kia bây giờ lẻ loi đứng chết lặng trong trời thu ảm đạm.

Tiết trời thu sao mà buồn, sao mà nhớ như thế này. Năm mộ em năm đã lựa thưa mọc những bụi cỏ dại, lá vàng sao cứ vô tình rơi rụng lên mộ em. Anh đến bên em, đến bên mộ nhưng sao anh không thấy em, anh không được gặp em. Nén hương tàn chia rẽ tình ta đó. Anh nhắc lá vàng rơi trên mộ em, nhớ những bụi cỏ dại, anh tâm sự với em, kể cho em nghe những chuyện như ngày nào. Anh biết giờ đây, anh đã mãi mất em rồi nhưng anh tin trong giấc mơ anh sẽ được gặp em, được yêu em và được hôn em nữa.

Em yêu ơi! Em là mối tình đầu và cũng là sau cuối của anh. Em mãi sống trong lòng anh. Trong sâu thẳm tâm hồn anh.

Thu về thu cứ mặc thu

Lòng ta đã chết, tình ta không còn

Quy luật tuần hoàn là như thế

Ở đời ai tránh được đâu.

Tuy rằng bây giờ mùa thu đã về, đã chiếm lĩnh khoảng không của vũ trụ. Thời gian trôi đi, thu tàn, đông đến, xuân lại về. Mùa xuân trăm hoa khoe sắc, cây đa sẽ ra lộc và xanh tươi trở lại em à. Năm mộ em năm sẽ được rợp những bóng cây xanh, hoa trinh nữ và hoa cỏ dại sẽ nở rộ trên năm mộ em. Anh yêu em, anh nhớ em và anh sẽ luôn nghĩ về em.

Quá khứ đã qua thì giờ đây là kỉ niệm. Anh sẽ cất đi hình em trong sâu thẳm con tim anh, anh sẽ nhớ về em. Anh phải tiếp tục sống vì mình , vì gia đình và vì em nữa.

Một thoáng giây nào đó, nhớ về em, anh ước nguyện trong giấc mơ anh được gặp em.

Trên bầu trời có muôn vì sao lẻ

Dưới trần gian có kẻ chung tình

Chắc có lẽ em sẽ là ngôi sao trinh nữ

Sẽ soi đường, dẫn lối anh đi.

Mùa thu qua, mùa thu sẽ trở lại, Sự thật bây giờ anh vĩnh viễn mất em ...